

serne til og fra kontohaverne. Gireringsordrer, der indsendes af kontohaverne, ekspederes i postgirokontoen den følgende arbejdsdag, og samtidig tilsendes der de pågældende kontohavere kontouddrag, der giver specificerede oplysninger om stedfundne indsættelser og uddrag.

Ekspeditionen af gireringer er relativt lidt omkostningskrævende i sammenligning med andre tjenester, postgiroen udfører, og personaleforbruget i forbindelse med gireringsforretningerne vil i øvrigt blive væsentligt reduceret, efterhånden som den iværksatte overgang til automatisk databehandling af bogføringen m. v. bliver gennemført. Automationen, der påbegyndes den 1. april 1973, påregnes at være tilendebragt i løbet af de kommende to år.

I sammenligning med gireringer giver kontante indbetalinger, der kan foretages ved samtlige posthuse og til landpostbudene, anledning til betydelige omkostninger. Endvidere har indbetalingerne i større grad end gireringer tilbøjelighed til at samle sig omkring få dage og derved bevirke en spidsbelastning, som giver anledning til en uhensigtsmæssig anvendelse af personale og lokaler m. v., hvilket medfører yderligere omkostningsforøgelser. Antallet af kontante indbetalinger på den største dag i en måned er således i almindelighed 5 gange så stort som antallet på den mindste dag, hvorimod antallet af gireringer på den travleste dag kun er ca. dobbelt så stort som på den mindst travle dag, og den ekstra arbejdsbelastning ved ekspeditionen af gireringerne vil kunne klares af edb-anlægget uden indsættelse af væsentlige personaleressourcer.

Den tekniske udvikling, der er sket i forbindelse med postgirokontoens virksomhed gennem de senere år — og som vil blive forstærket ved overgangen til edb-bogføring — bevirker, at postgirovirksomheden kan drives så rationelt og økonomisk, at indtægterne fra postgiroen kan give et væsentligt bidrag til dækning af omkostningerne ved posttjenesten, der i øvrigt er ret omkostningskrævende som følge af det nødvendige behov for anvendelse af menneskelig arbejdskraft.

Selv om der i de senere år er sket en ikke uvæsentlig stigning i antallet af postgirokontohavere, synes udviklingen i samfundet imidlertid ikke i så høj grad at være kommet til udtryk i postgiroens udvikling i Danmark set i sammenligning med forholdene i andre lande. Eksempelvis er antallet af kontohavere pr. 10.000 indbyggere i Sverige 780, i Holland 1.730 og i Frankrig 1.420, medens der i Danmark kun findes 440 kontohavere pr. 10.000 indbyggere.

Et andet forhold, der præger postgiroen i Danmark — og som har nær sammenhæng med det

relativt lille antal kontohavere — er, at antallet af kontante indbetalinger til postgiro ligger højt i forhold til antallet af gireringer.

For at postgirovirksomheden i Danmark fortsat skal have muligheder for en naturlig udvikling, der også fremover sikrer rentabiliteten, er det ønskeligt, at postgiroens virksomhed udnyttes i endnu højere grad.

En også i samfundsmæssig henseende bedre udnyttelse af postgiroens virksomhed vil kunne ske gennem en forøget anvendelse af gireringer, og som et middel til at forhøje antallet af disse må i første række nævnes en udvidelse af antallet af kontohavere. Jo flere kontohavere der findes, des flere gireringsmuligheder foreligger der for den enkelte kontohaver, og des større fordele vil denne kunne opnå ved systemet, eftersom girering fra konto til konto som nævnt er gratis.

Tilgangen af postgirokonti har imidlertid været hæmmet bl. a. derved, at postgirokontoen ikke hidtil har kunnet tilbyde etablering af lønkonti med de fordele, der normalt er knyttet til sådanne konti. Der er ganske vist ikke noget til hinder for, at en lønmodtager kan få sin løn indsat på en almindelig postgirokonto, og denne vil kunne frembyde fordele for indehaveren, ved at kontoen benyttes ved betalinger, men renten er beskeden for beløb, der henstår i længere tid.

Som lønkonto har en postgirokonto endvidere den mangel, at der ikke er mulighed for at opnå lån, og lånemuligheder er formentlig i en hel del tilfælde af afgørende betydning for lønmodtageres valg af pengeinstitut for lønkontoen, uanset om de har noget aktuelt lånebehov, når beslutning træffes.

For at fremme postgirosystemets udviklingsmuligheder, således at de med postgirosystemet forbundne samfundsmæssige fordele i endnu højere grad kan udnyttes, foreslås det derfor i nærværende forslag, at der gives adgang til at tilbyde det statsansatte personale oprettelse af løngirokonti med muligheder for højere forrentning af beløb, der hensættes på opsigelse, og med mulighed for efter nærmere regler at yde lån til indehavere af sådanne lønkonti. Endvidere foreslås iværksat foranstaltninger med henblik på en forøget anvendelse af postgiro i forbindelse med statens egne betalinger, herunder anvisning af lønninger m. v. til fordeling til lønkonti i de forskellige pengeinstitutter.

En forøgelse af antallet af postgirokonti vil som nævnt bevirke, at antallet af indbetalinger bliver relativt mindre, hvilket medfører en dæmpning af forbruget af personale ved posthusene. Der sker således en overflytning af arbejdet fra den stærkt personalekrævende indleveringstjeneste på post-